

1927

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 39

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 39

Lille Væum 13 i Gyldegård 27.

Kan du huske vi talte om "Pintsedagen" og hvad Otto Møller siger om den? Jeg vil gerne skrive lidt af det til dig, for jeg kunde ikke sige det, ~~da~~ du kunde få noget ud af det.

O. M.: Bibeltimen i Gyldegård om apostlenes gerninger.
— — Se fyldtes alle af hellig ånd: det er Guds livs og Krafts ånd, Guds livskraft der er ment der med, og de fik alle del der i, hvor mange de nu end var. (Måske flere end de 120 på grund af festen, så der kan være flere med fra Galilæa, i det hele er det rimeligt at de 500 brødre alle har oplevet den "Jerusalemiske pinske".) Og denne ånd hvoraf de blev fyldte, gav sig udslag i dette, at de alle brød ud i tale, men det var i andre fangemål, hvorved det gives tillydende, at dette der gives dem at tale, er bestemt for alle folkeslag, — er et vidnesbyrd der skal nå til verdens ender. Men det de talte ud, var noget ånden gav dem at sige, det er hverken deres egne tanker, ikke heller forudsagt eller indgivne ord, men det er et uvidt kærligt udtryk for det, som de alle lejdes med, af ånden. Det er ånden der taler ved dem, (Math 10, 20) "Apostl. 1, 2-8" Se er ikke alle disse som taler Galilæer? Hvorledes går det da til, at vi høre hver vort eget ord, som vi er fødte i? — Vi hør dem tale med vort fanger om Guds Større værker. — — Det har altså været indholdet af det, som ånden gav dem at udsige: et ord der nævnte Guds Større værker, og da nu den kristelige bekræftelse altid har været det sig om: Laderens, sønnens og åndens navn. Og denne Guds Større værker er: Trælsken, Genløsningen og Helliggørelsen.

sa' kan man ikke undga' at ende ved, at moder menig heden
her i en aind samler sig i at fremsige sin troes bekendelse
som anden lagde dem pa' tungen, i alle de tungemaal hvor
i den skal lyde til verdens ende, men vers 4 viser at
denne nu blod frem hos dem "af anden" og ikke forud
var lært eller til døgt dem af Herren, skjønt anden altid
tager af hans (Luk: 16 14-15) Den kan have lydt i flere hundre
de tungemaal, mens den kun konstateredes at have lydt i de
sprog, der var repræsenterede blandt tilhørerne.

Det er og bliver altid hovedsagen, hvad det var alle kristne
fremsagde, det er mærkeligt at de talte i andre tungs,
- men det er mere mærkeligt, at man senere kan gem
me at spørge om, hvad de talte. - - - - - og hører,
at alle hørte dem påkalde Gud, ved at fremsige hans
store gerninger, og det må da utvivelstomt være frelsens
gerninger, som de skal forkyndes til verdens ende, og
der ved er vi henvisne til den alm: kristne bekjen
delse, som anden altså har lagt på menighedens
tunge heri første pinsedag, og som vel følger til enden.

Nu sidder Eli og jeg igen i Lille Skov. Det er
godt at være hjemme igen og have noget at tage fat
i. Og det er godt at have så meget med hjem
af kærlighed og glæde som vi fik med os.

Tak også til alle I som gjorde det så godt for
Eli og mig.

Den nat jeg kom hjem, døde min gode ven Christin
la Cour f. Nordbrand. Da jeg i den stille fagde aften
sejlede over lillebælt, måtte jeg tænke på din dejlige
tegning af den sidste overfart. Ja - dåb i Jesu
Kristi navn - styrelse til himlens herov - barnesom
i Herrens favn - salighed af nåde.

Din og Agnetas gl. ven
Augustavos.

Alle mine hilsener med kære
hilsener til alle
Eli og
Agnetas